

Cele lekcji – wymagania ogólne

- odkrywanie potrzeby niesienia pomocy potrzebującym.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- definiuje pojęcia: „bieda”, „ubóstwo”;
- na podstawie osobistego doświadczenia podaje przykłady akcji charytatywnych;
- na podstawie obserwacji swojego otoczenia podaje przykłady biedy i ubóstwa;
- po lekcji wymienia uczynki miłosierdzia względem duszy i ciała.

Wartości

- chęć niesienia pomocy ludziom potrzebującym;
- uwrażliwienie na potrzeby innych.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – burza mózgów. Nauczyciel zapisuje na tablicy hasło: „BIEDA – UBÓSTWO” i prosi uczniów o wypowiedzi na ten temat. Odpowiedzi zapisuje hasłowo na tablicy. Nauczyciel może zdawać pytania pomocnicze: „O kim mówi się, że jest ubogi lub biedny? Jaka jest różnica między jednym a drugim? Jakie są inne rodzaje biedy poza tą materialną?”

Podsumowanie: bieda jest często niewidoczna. Można mówić o niej wtedy, gdy nie ma równych szans w dostępie do edukacji, kultury i rozrywki. Kolejny problem to bezrobocie, ludzie nie mogą znaleźć pracy, bo są za starzy lub brakuje

im doświadczenia. Na szczęście są ludzie i instytucje, którzy starają się zaradzić potrzebom najuboższych.

Rozwinięcie tematu

Metoda – promocyjne hasła. Nauczyciel odtwarza ze strony internetowej reportaż o działalności Stowarzyszenia „Wiosna” z Krakowa: *Szlachetna paczka odmienia życie obdarowanych*

(<https://youtu.be/OqJn-76r8uQ> – dostęp: 12.02.2023).

Następnie zadaje pytania:

1. Na czym polega działalność „Szlachetnej paczki”?
2. Jakie znacie akcje charytatywne?
3. W jakich akcjach braliście udział?
4. W jaki sposób pomagacie ubogim?

Po udzieleniu przez uczniów odpowiedzi nauczyciel dzieli klasę na grupy. Każda z nich ma wybrać jedną akcję charytatywną i napisać w zeszytach hasło promujące tę akcję i zachęcające do wzięcia w niej udziału. Po wykonaniu zadania liderzy grup odczytują opracowane hasła.

Podsumowanie: Bóg oczekuje od nas szacunku i miłości dla ubogich. Troska o ubogich wynika z chrześcijańskiej miłości bliźniego. Rozliczne dzieła dobroczynności są zawsze i wszędzie niezbędne. Należy przychodzić z pomocą bliźniemu w jego różnorodnych potrzebach dotyczących jego duszy i ciała.

Metoda – biblijna. Nauczyciel dzieli uczniów na dwuosobowe grupy, które otrzymują kartkę z sigłami biblijnymi (załącznik 1) oraz wypisanymi uczynkami względem duszy. Zadaniem uczniów jest przyporządkowanie każdego uczynku do fragmentu biblijnego (przy tekście z Pisma Świętego wpisują liczbę przypisaną danemu uczynkowi). Uczniowie kolejno odczytują wyniki ćwiczenia. Następnie otrzymują od nauczyciela drugą kartkę z adresami biblijnymi (załącznik 2). Uczniowie na podstawie kolejnych fragmentów z Pisma Świętego określają, jakie są uczynki względem ciała. Uczniowie kolejno odczytują wyniki ćwiczenia.

Podsumowanie: pomagając ludziom potrzebującym, należy dostrzec całego człowieka, jego potrzeby cielesne i duchowe.

Zakończenie

Miłość do ubogich wypływa z samej Ewangelii. Jezus uzdrawiał chorych, współczuł tłumowi, który nie miał co jeść, nakarmił go chlebem i rybami. A św. Jakub

w swoim liście pisze: „Jaki z tego pożytek, bracia moi, skoro ktoś będzie utrzymywał, że wierzy, a nie będzie spełniał uczynków?... Jeśli na przykład brat lub siostra nie mają odzienia, lub brak im codziennego chleba, a ktoś z was powie im: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i najedzcie do syta! – a nie dacie im tego, czego koniecznie potrzebują dla ciała – to na co się to przyda?” (Jk 2, 14-16). „Wiara bez uczynków jest bezowocna” (Jk 2, 20). „Religijność czysta i bez skazy wobec Boga i Ojca wyraża się w opiece nad sierotami i wdowami w ich utrapieniach i w zachowaniu siebie samego nieskalanym od wpływów świata” (Jk 1, 27).

Notatka

Uczynki miłosierdzia względem duszy i ciała.

Korelacja z edukacją szkolną

- wiedza o społeczeństwie – nędza i ubóstwo, niesprawiedliwe struktury społeczne.